

U. B. BERGEN
Nr. 1808 82

Kjære Bror!

Kan du sende mig

et par briller?

af størrelse
3.5

Da min far har faaet et af sine gamle
anfald igjen, maa jeg gaae til blyanten,
du maa undskyldes! - Tak for dit brev!

Hes bygges og rives ned, og bygges igjen, og støpes
og mineres - det var en ordentlig feld blok, som
maatte væk i kjælderen, - og saa vilde dele
bakken ovenfor med "broen" a. s. v. "raude ud"
meget staak altsaa med et arbeider, - sterk
nervositet, - stadig ombestemmelser i byggeplanen,
jeg har været oppe nat og dag i 3 døgn og arbeidet
med jorden - (som du ved er min eneste "afleder")
jeg skaffer ogsaa lidt sten til rettes - det er ikke
saa let at skaffe sten i disse bratte bakkerne.
Saa har det ogsaa været et knipetak med at
faa fat i, da vandet har været stærkt - som
følge af at "jolaxisen" gik saa pludselig (det
var forresten et stort skuespil). - Trasmittene
tør jeg ikke snakke om - farven løber paa platerne.
Til alt dette kommer sterk forkjøling og astma

Vertic kommer at jeg aldrig har fred hele dagen,
 den ene bygningskar skal have beskjed paa dit,
 den anden paa dat, - eller jeg maa selv se efter,
 om de ikke har mistet skjant - jo selv følgende-
 muren er ikke i vinkel - jeg er "sær" paa arbeidet
 ogsaa - en "længang" af en trap til Gælden
 havde de idag gjort - altsaa muren ved øjen.
 Til alt dette ogsaa penge mangel - dog kredit-
 ten holder foreløbig, - men som sagt - aldrig
 fred" - snart er det Singel, som "dytter" for, hvad
 der skal ades og drikkes i morgen, snart er
 det barna - Kari og Arnold, som vil ha "havi"
 og naar jeg skal arbejde for den ene, - saa klager
 den anden, at jeg gjør "forskjelt" og bare arbejder
 for "Modparten". Endte jeg fyldt af rareri
 erklarer, at jeg umulig kan kløve mig til 2 arbej-
 dne og være baade her og der. Saa er det alle
 transport vanskelighederne paa de endene bløte
 og daarlige veie - og opstrækere - maatte betale
 20 kr. for et lass fra Torde (endog til et lidet lass)
 Halvveie nægter at kjøre, - endog, Johannes i

3
Midt timest, som har været „min brøst og all
tellig“ tidligere. — Zakkarias stakker maa
slide, — han rodder lige til Vaseuden i gaar efter
materialer — og bærer hele dagen Cement, smaa
poser og bakkeme, — (det er jo tunge varer).
Han er rent gaa af Cement baade udrovendig og
indvendig. To dag „vadide“ bilen sin prøvetur hid
(vi har faaet ny og større bil her), — men alle
skal selvfølgelig have sit kjort, først, — og man
tager i direktionen særlig hensyn til kunstgjødsel-
trangende — og til dem, som er i „foer-knipe“ nu iden
en rene vaar, — det er kold nordvind og end og sa-
erne maa være inde. — Thi her har dem dog, som ved-
værlig inde forud alle andre, og vi maa stadig
„jaag“ af boer — da der er grønne med flugs-
„grønne“ er nu ikke det rette ord, — thi her er ikke
meget grønt at se endnu, — det er kun mine
tvinger som virkelig er grønne; — her har
været „tale“ jorden lige til denne dag, — saa jeg har
maatte bræke „spatt“ til at bryde og „telle klumper-
ne, naar jeg har skullet plante noget. Ensil vil

4
de paa død og liv - have to kostbare Sygnetræer, - og
det kostede og utrolig m^oie at paa den bel^oskim-
dede hjem (- da de allerede var begyndt at "sprætte"
i værdigene paa Parisen) - jeg har maattet passe
den baade nat og dag, - om natten med flere
g^oeders kulde, - k^onte op aakler omkring staurer,
saa de stod i en slags "telt", - og saa satte jeg en lygt
ind i teltet, saa de skulde have det lyst og l^unt, -
om dagen maatte de v^ormer med forment sol, - vi
holdt de paa at udfolde sig, - men jeg er stygt R^od
for, at selv blomsterklasserne har taget skade, saa de blev
slaaede, lige sorte, som de mine. Igaar havde vi sne -
og jeg gav fan i at blusse mere med de Tortifire
"j^ugend"-træer, (jeg har forresten i all bemmelighed be-
sk^oret den st^oberede krone en del og sat dem
saa dybt ned i jorden, at de er blivne til 2 an-
st^ondige kr^oblinger, som ikke l^onger "lever paa en l^o-
h^oi fed"). - Ja, ja, som følge af alt dette og m. m.
har jeg ganske maattet for^osumme min kommission for
dig, - det er jo snart en uge, siden jeg modtog det brev,
og jeg har endnu ikke ops^okt "grundieren" - oprigtig

5
talt har jeg ogsaa været lidt i beraad med, hvordan
jeg skulde gripe saken an. Manden betragte sig
næsten som en ven, og han er jo halvvæis en nabo,
og han er en mand, som er meget langmodig; men
blev han først sint, er han ikke at spøke med,
sin ytrer han ogsaa sigt noget lignende som, at det
ikke nyttede at byde ham noget mindre, - det var
uhyggelig hans sidste bud, - sa han. - Nu ja, fordi
om han sa det, - saa beviser det jo ikke at være nogen
umulighed, - men jeg maatte tænke lidt paa, hvordan jeg
skal belægge mine ord, - sin nævnte han ogsaa likt om,
at han troede du stod ved det bud fra i list. - (for-
skjellen blev kun indbetalingstiden), - ligeledes nævnte
han noget om, at han ikke saa småt havde føiet
sig efter bygselfolkene krav og betalt dem ind,
hvis han ikke havde været angrebet dertil af mig i
den tid; - nu ja, altsaa, sa han, i meget mere høflige ord
end jeg her angiver det, ~~mens~~ jeg forstod, at det mig gjaldt
en afslutning paa forhandlingerne. - Jeg har tænkt
lidt over alt dette om dagene, og jeg har benyttet tiden til
en lidt anden politik end forhandlingerne, - jeg har søkt
at faa samtale igang med hans nærmeste naboer, (berlig

de mest sladderagtige⁶), - til disse siger jeg da, at
han var dem som ikke tok Kramer paa budet sin
i høst, - da Kramer bod 1500, - nu kan man faa det
billigere rimeligt byerne o. s. v. - Jeg lofer jo en risiko
ved dette, - han har jo hidtil bedt mig holde saken
hemmelig, - imidlertid havde vistnok Dore talt
med andre om saken i "barsølet" her, - iallefald
harde en og anden faaet nyss i det paa en eller
anden vis - fra mig var det ikke kommet - og neppe
fra grundeieren selv - - altsaa naar saken allerede var
bejgnet, at blive kjendt, som troede jeg ikke, at det kunde
skede, at jeg nu gaa tok mig sladderem, - du kan jo ogsaa
udrette sin mission ganske; thi jeg fik straks de samme
folk paa min side: nemlig at "grundeieren her havde
forspildt en leilighed til at gjøre en god handel". -
Som sagt jeg risikerer at grundeieren betragter mig som
en sladderhank, hvad jeg jo og i sakens anledning er nu.
Og dette gjør det ogsaa lidt vanskeligt, - naar jeg nu
skal belagge mine ord paa bedste maate overfor ham.
Nu tror jeg altsaa at man maa til - heime bygg kan
udrette utroligt meget; - jeg har jo bygget lidt "hvid-
vin" dam og vann paa dette malet, - men endnu er jo

7
over halve sekken igjen, - og nu er jeg begyndt at "malte"
en sek selv, - det tager jo lidt tid med den da, - men
det er jo skik at have lidt, naar man bygger - at take
til efter ~~et~~ et hardt take, - og saa kunde det være
godt at have en liden draabe, om nu du og Kreyberg
kom i pinen, - ja han skal være hjertelig velkom-
men - ja begge to, - hvis de kan klare sig her efter
fattig leilighed - baade "senior" og "junior". -

U. B. BERGEN
M. 180892

Barer jeg nu kunde være heldig med brygget, - jeg kan
jo brygge paa flere maader, - soqväl - for eksempel,
det liker byfolk bedre, - men det liker ikke jölst-
ringene, og det burde jo være "jölströöl", naar det
brygges her, - men der er ogsaa mere risiko med denne
gammel dages "raa brygnings" proces, - hvormed det
kan gaa galt, trods den mest jertentlige sanslighed, -
(man boker nemlig ikke vorteret, - men gjører allet
mesten som vin). - Ja naar jeg nævner dette, saa man
jog bede dig gjøre mig en stor tjeneste; - du maa prøve
at skaffe mig en eller 2 flasker af den "flötigjerm" -
den jeg fik i vinter var "tapt sig" allerede ved frem-
komsten, fordi den var paa blikbox. Samtidig kunde du

8
kanst du skaffe mig et bog. pressgjør (fersk) (om fløter
gjøren skulde slaa fejl). - (det er jo ikke greit, - naar
det er kommet i byggikarret, og det saa ikke vil "gaa".

Ja Neumann blev nok glemt, - det er rigtig, is skulde
han 64,18, - men du skal ikke lægge det ud, - det
kan Meyer gjøre, - han er jo hans gode ven, - og nu skal
jeg sende et lidet billede til Meyer, - is har vistnok lovet
ham det gratis (en skisse fra Astrupgaard), men Meyer
skriver, at jeg kan sætte en rimelig liden pris paa det; - og
da kan han fra det mod at betale Neumann. -
Skissen fra Astrupgaard er forresten ikke noget værd.

Ja du nævner "hans spørgsmaal" i "Pine"; - ja havde
jeg bare kjøbt det løst, som blev solgt i vinter paa
Myllebust, - det havde været stort nok, og transporten
blev da ikke saa dyr, - men jeg troede, du havde slaaet
det fra dig; det er jo ogsaa ofte slik, at man kjøber
ganske lunde billigt, saa kan der være baade en og to
og flere stæker, som man fornyer; - jeg kjøbte to tusen
et til 300 og et til 100, og det var tilsammen ikke mere
end, at jeg deraf saa vidt fik den stuen, som der saa
i sidste sommer, - og saa blir arbejdslønnen fordoblet fordi
arbejds tiden blir fordoblet, - naar man stadig

skal prøve hver stok, og lægge nye over og skjote" o.s.v.
derfor : skal man kjøbe gammelt, maa man
 se efter, at det virkelig er godt - 100 kr. spiller
 ingen rolle fra eller til da; thi det gaar snart ud
 i arbeidsomkostninger, hvis der er et par daarlige
 stokker. Men faar man et rigtig godt gammelt
 læs, - saa er det billigere end nytt. at sætte op i jern.
 Det vil komme og, at det lettere lader sig sælge i jern,
 om man vil forlade et sted; - naar der er de
 grunden, vilde der ingen vanskelighed være med at
 gaa sælge i jern "tapprit". - Skal man derimod
 lægge af "standard værk", - som jo vil være det billig-
 ste her af nytt (af hensyn til transporten); - saa maa
 man gjøre signing paa, at det ikke lader sig sælge i jern
 saa godt; thi hvis det skal rives - gaar meget spildt.
 "Arbeidslønnen" advarer sig - ja den er høi her forholds-
 vis nu for tiden, - man er altid "efterspaa" paa landet, -
 "opgangen" kom sent og nedgangen ligedan, - disuden
 har jo arbeiderpartiet paa mere politisk magt
 i senere tid, - men noget gaar sikkert arbejdspriserne
 nu ned, - naar hvis man tager arbeidet paa "absurd".

Det burde jeg gjort; - men saa havde jeg ingen anledning
 laant til forandring, om jeg fik et indfald. -
 Ja nu faar vi da se, om min "sladder" har vaeret
 frugt, - isaafald kommer sikkert grundeierin lidt, men
 skulde "lederhankerne" for en gangs skyld strikke, saa
 faar jeg opsoke ham saa snart, jeg har noget at byde
 ham. Jeg har jo af og til lidt ordudwin, men det skaber
 likesom ikke det rette klimoer.

Ja, tor jeg saa bebyrde dig eller Otagot med
 at tage med eder til pinte alt, hvad I veed
 der er at opdrive her, og som I tror Kreybergene
 vilde sætte pris paa: Smørbrod "paa lag" bl. a.
 og en slig rød Edammer-ost, som vi talte om sidst, samt
 anden ost; - kontanter skal jeg sende, - naar jeg faar vide,
 hvad du skal til. Ja saa er du og Otagot selv
 fölgelig hjertelig velkomne! Du faar sige til Krey-
 bergene, at det bliver temmelig laadrens kost med
 spekthjod o. s. v. Jeg har sendt bud til alle skyttere
 i anegnen, om at skyde aarhaver til pinte, - det har
 altid vaeret vor traditionelle pinte kost, - som vi plager
 dere ogsaa med. Men nu er det jo usikkert, om skytterne
 er heldige) Ja saa saa Dere leve vel - saa maadlig gjensyn
 og med bedste hilsen Edus N. Astrup